

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/89/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212223834
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4212223834.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Malíkovej a sudkýň JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Sone Vackovej, v právnej veci žalobcu: JKH PLUS s.r.o., Betliarska 12, Bratislava, IČO:45 652 031, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Roman Blažek, s.r.o., Pohraničná 4, Komárno, IČO: 36 721 123 proti žalovanej: Vitaminaqua Beverages s.r.o., Hadovská cesta 4, Komárno, IČO:35 828 838, právne zastúpení JUDr. Lívia Kňazíková, advokátka so sídlom Komárno, M. R. Štefánika 6, o určenie vlastníckeho práva, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno (ďalej len „súd prvej inštancie“), zo dňa 31. januára 2018 č.k. 15C/614/2012-255 (ďalej len „napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie“), takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

Žalovanej vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím.

o d ô v o d n e n i e :

1.Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol a žalovanej priznal právo na náhradu trov konania.

1.1. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 22. 08. 2017 zastavil konanie proti pôvodne žalovanému v druhom rade, spoločnosti HO-RA, IX., z dôvodu nedostatku právomoci na konanie, nakoľko žalobca a vyššie uvedená spoločnosť si v kúpnej zmluve dohodli právomoc súdu v Győri. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 20. 09. 2017.

1.2. Súd prvej inštancie mal preukázané, že žalobca je právnická osoba, podnikateľský subjekt, zapísaný v obchodnom registri s rôznym predmetom podnikania. Dňom 12. 05. 2017 zmenil obchodné meno na spoločnosť JKH PLUS s.r.o. Žalovaný je právnická osoba, podnikateľský subjekt, zapísaný v obchodnom registri. Z výpisu z obchodného registra je zrejmé, že žalovaný mal v období od 5.4.2011 do 10.4.2017 zapísaných v obchodnom registri troch konateľov. Od 05. 04. 2011 konatelia konajú v mene spoločnosti spoločne. Z výpisu vyplýva, že v období od 05. 04. 2011 do 10. 04. 2017 boli konateľmi: Z. E. L., V. H. a Z. D. D..

1.3. Pri rozhodovaní vychádzal zo skutkového stavu, z ktorého zistil, že dňa 10. 01. 2012 žalovaný, ako predávajúci, uzatvoril so žalobcom, ako kupujúcim, kúpnu zmluvu, na základe ktorej predávajúci predal kupujúcemu nefunkčnú, neúplnú, poškodenú, plniacu - baliacu linku a k tomu patriace, súvisiace zariadenia a príslušenstvá, ktorých presný zoznam bol uvedený v prílohe 1 zmluvy (článok I zmluvy). Žalobca, ako kupujúci, mal zaplatiť kúpnu cenu vo výške 15 000 eur bez dane z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“), t.j. spolu s DPH 18000 eur, ktorá mala byť zaplatená v hotovosti do 30. 06. 2012 (článok II, článok III zmluvy). Predmet zmluvy mal byť odovzdaný v deň podpisu zmluvy, teda 10. 01. 2012. Za predávajúceho, t.j. za žalovaného, zmluvu podpísal jeden konateľ, konkrétne V.

1.4. Po právnej stránke napadnutý rozsudok odôvodnil ustanoveniami § 39 Občianskeho zákonníka (zákon číslo 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov), § 133 ods. 1, § 135a ods. 1, § 409 Obchodného zákonníka (zákon číslo 513/1991 Zb. v znení neskorších predpisov).

1.3. Pri rozhodovaní vychádzal z vykonaného dokazovania a konštatoval, že v danej veci ide o obchodnoprávny záväzkový vzťah, ktorý bol založený kúpnu zmluvou, ktorej platnosť bola v konaní žalovaným napadnutá. Súd prvej inštancie ako predbežnú otázku riešil otázkou platnosti kúpnej zmluvy. Po jej preskúmaní dospel k záveru, že uvedená kúpna zmluva nie je platnou zmluvou, platným právnym úkonom, nakoľko právny úkon bol uzavretý v rozpore so zákonom. Žalovaný, ako predávajúci, mohol uzavrieť kúpnu zmluvu, avšak k platnosti kúpnej zmluvy, v danom prípade písomného právneho úkonu, sa vyžaduje súhlas všetkých konateľov spoločnosti, to znamená že v prípade písomného právneho úkonu mali byť na zmluve podpísaní všetci traja konatelia spoločne, nakoľko takáto povinnosť vyplýva z výpisu z obchodného registra. V konaní nebolo preukázané, že konateľ V., ktorý podpísal uvedenú kúpnu zmluvu, mal splnomocnenie od ostatných konateľov, prípadne mal iné oprávnenie od orgánov spoločnosti, ktoré by ho oprávňovalo urobiť právny úkon v mene spoločnosti, samostatne, bez súčinnosti ostatných dvoch konateľov. Z uvedeného teda vyplýva, že na uzavretie platnej zmluvy bol potrebný podpis i ostatných dvoch konateľov, nakoľko podľa spoločenskej zmluvy za spoločnosť konajú všetci konatelia spoločne. Uvedené konanie jedného konateľa bolo v rozpore s ustanovením § 133 ods. 1 Obchodného zákonníka, nakoľko tento upravuje, že konatelia konajú samostatne iba vtedy, ak niečo iné neupravuje spoločenská zmluva, pričom v danom prípade spoločenská zmluva upravuje konanie konateľov spoločne, čo vyplýva i z výpisu z obchodného registra žalovaného. A teda ak na uvedenej zmluve nebol daný podpis všetkých konateľov, súd prvej inštancie vyhodnotil uvedenú zmluvu ako neplatnú, nakoľko nebol dodržaný zákon v tom, ako koná spoločnosť a ako konajú konatelia v mene spoločnosti. Právny úkon je podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný, pretože odporuje zákonu, bol uzavretý v rozpore so zákonom.

1.4. Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že ak je neplatná kúpna zmluva, tak neprišlo k prevodu vlastníckeho práva, nakoľko nemôže byť prevedené vlastnícke právo na základe neplatného právneho úkonu. Okrem toho súd prvej inštancie poznamenal, že neprišlo ani k faktickému odovzdaniu tovaru, resp. huteľných vecí, ktorá podmienka je taktiež podmienkou nadobudnutia vlastníckeho práva (§ 443 ods. 1 Obchodného zákonníka). Uvedené vyplýva jednak z tvrdenia žalobcu v žalobe, ale i z vyjadrenia žalovaného, z ktorého vyplýva, že uvedené veci, o určenie vlastníckeho práva ku ktorým sa žalobca domáha, sa nachádzali u konateľa žalovaného, Z., z čoho vyplýva, že nikdy neboli reálne žalobcovi odovzdané. Na základe uvedeného súd prvej inštancie žalobu zamietol, nakoľko žalobca sa nikdy nestal vlastníkom vecí, a preto nie je možné určiť jeho vlastnícke právo k predmetným huteľným veciam.

1.5. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 262 a § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (zákon číslo 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“) a žalovanej, ktorá mala v konaní plný úspech, priznal právo na náhradu trov konania, o ktorej výške náhrady trov konania rozhodne vyšší súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol odvolaním žalobca dôvodiac ustanoveniami § 365 ods. 1 písm. f/ a písm. h/ CSP. Dôvodil tým, že žalobca pri uzatváraní kúpnej zmluvy so žalovaným, bol dobromyseľný, preveril si z výpisu z obchodného registra žalovaného, či osoba konajúca za spoločnosť je konateľom, ktorú skutočnosť mal preukázanú. Ďalej však už neriešil spôsob konania konateľa žalovaného. Nestotožnil sa so záverom súdu prvej inštancie, že kúpna zmluva je neplatná a neprišlo ani k faktickému odovzdaniu tovaru, resp. huteľných vecí. Sám žalobca v žalobe uviedol, že po zakúpení huteľné veci zhodnotil. Zároveň nesprávne zistený skutkový stav vyplýva aj z tvrdenia, že huteľné veci nikdy neboli reálne odovzdané žalobcovi, nakoľko sa nachádzajú u konateľa žalovaného Z. E. L.. Zakúpená baliaca technika bola neúplná a nefunkčná. Žalobca do huteľných vecí investoval nemalé finančné prostriedky a po ich sfunkčnení boli odpredané žalovanému v druhom rade, k ich odovzdaniu žalovanému v druhom rade nedošlo pre zaistenie policajnými orgánmi. Rozhodnutie súdu považuje za predčasné, nakoľko podaním zo dňa 18. 01. 2018 podal podnet na zrušenie žalovaného, spoločnosti Vitaminaqua Beverages s.r.o., ktorú skutočnosť žalobca oznámil súdu dňa 19. 01. 2018. Žiada napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alebo zmeniť a žalobe žalobcu vyhovieť a priznať náhradu trov konania.

3. Žalovaná v podanom písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že žalovaná už v priebehu konania žiadala žalobcu zamietnuť, nakoľko je nedôvodná, pretože právny úkon - kúpna zmluva uzavretá medzi stranami sporu dňa 10. 01. 2012 je neplatným právnym úkonom. Kúpnu zmluvu podpísal iba jeden z konateľov - V. H., hoci v čase uzavretia kúpnej zmluvy mal žalovaný celkom troch konateľov,

ktorí v mene spoločnosti konali spoločne. V. H. k uzavretiu predmetného právneho úkonu v mene žalovanej nebol oprávnený, ktorá skutočnosť vyplývala z obchodného registra. Súd prvej inštancie preto správne konštatoval, že v danom prípade nedošlo k prevodu vlastníckeho práva na žalobcu, nakoľko vlastníctvo nemôže byť prevedené na základe neplatného právneho úkonu a preto sa žalobca nikdy nestal vlastníkom predmetných hnuiteľných vecí.. Súd prvej inštancie preto správne rozhodol, keď žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania. Navrhuje rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť ako vec ne správny a žalovanej priznal náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

4. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, zákon číslo 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“), po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania, ktoré mu predchádzalo a odvolania žalobcu podľa § 363 a § 365 ods. 1 CSP, súc viazaný dôvodmi a rozsahom tohto odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP), skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie podľa § 383 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, za splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 219 ods. 3 CSP, dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené a preto napadnutý rozsudok vo veci samej ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

5. Dňom 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť zákon číslo 160/2015 Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

Podľa ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa ods. 2 tohto ustanovenia právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

6. Predmetom konania v danej veci bola žaloba žalobcu, ktorou sa domáhal od žalovanej vydania hnuiteľných vecí, špecifikovaných v žalobe, ktoré majú charakter častí strojov, zariadenia na výrobu nápojov, vrátane umelých a sklenených fliaš, klimatizačného zariadenia.

6.1. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní, rozhodol napadnutým rozsudkom, tak, že žalobu žalobcu zamietol dôvodiac neplatnosťou uzavretej kúpnej zmluvy, ktorú za žalovaného podpísal iba jeden konateľ v rozpore s konaním uvedeným v spoločenskej zmluve a vo výpise z obchodného registra žalovaného.

6.2. Žalobca s rozhodnutím súdu prvej inštancie nesúhlasil a namietal, že v žalobe tvrdil, že zakúpené hnuiteľné veci zhodnotil. Považoval za nesprávne zistený skutkový stav, že hnuiteľné veci nikdy neboli reálne odovzdané žalobcovi, nakoľko sa nachádzajú u konateľa žalovaného Z. E. L.. Uviedol, že zakúpená baliaca technika bola neúplná a nefunkčná, žalobca investoval nemalé finančné prostriedky a po ich sfunkčnení boli odpredané spoločnosti HO-RA, pričom k ich odovzdaniu nedošlo pre zaistenie policajnými orgánmi.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 tohto ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Odvolací súd, rozhodujúc o odvolaní podanom žalobcom, súc viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania žalobcu podľa § 379 CSP, preskúmal v danej veci tak napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, konanie, ktoré mu predchádzalo a tiež dôvody odvolania a skonštatoval, že súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie, jednotlivé dôkazy vyhodnotil a na ich závere vec aj správne právne posúdil. Následne vo veci rozhodol napadnutým rozsudkom, s ktorým sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil a preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Zároveň odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie rozsudok aj v dostatočnej miere a správne tak po právnej, ako aj skutkovej stránke odôvodnil, s ktorým odôvodnením sa v plnom rozsahu stotožnil a preto na správnosť týchto dôvodov ďalej, podľa § 387 ods. 2 CSP, iba poukazuje.

9. Ustanovením § 387 CSP je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie a to po skutkovej ako aj právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže sice doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvej inštancie, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvej inštancie, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvej inštancie. Odvolací súd musí odpovedať na podstatné a právne dôvody odvolania a nemôže sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť ďalšie dôvody.

10. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd iba dodáva, že pre platnosť právneho úkonu je nevyhnutné splniť podmienku, podľa ktorej právny úkon musí byť dovolený. Občiansky zákonník v ustanovení § 39 zakazuje nedovolený právny úkon, ktorým je taký právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Neplatnosť právneho úkonu podľa tohto ustanovenia je sankcionovaná absolútnou neplatnosťou uzavretého právneho úkonu. Právne úkony právnickej osoby vo všetkých veciach robia tí, ktorí sú na to oprávnení zmluvou o zriadení právnickej osoby, zakladacou listinou alebo zákonom. Občiansky zákonník ich označuje ako štatutárne orgány. Štatutárnym orgánom spoločnosti podľa ustanovenia § 133 Obchodného zákonníka je jeden alebo viac konateľov. Ak je konateľov viac, je oprávnený konať v mene spoločnosti každý z nich samostatne, ak spoločenská zmluva neurčuje inak. Právna úprava je dispozitívna, v spoločenskej zmluve sa spoločníci môžu dohodnúť, že v určitých veciach musia konatelia konať spoločne. Spôsob konania konateľov menom spoločnosti je obligatórnou náležitosťou spoločenskej zmluvy a zapisuje sa do obchodného registra. Ak z výpisu z obchodného registra vyplýva určitý spôsob konania štatutárneho orgánu obchodnej spoločnosti, treba ho dodržať nie len pri uzatváraní kúpnej zmluvy, ale aj pri uzavretí zmluvy o budúcej zmluve (§ 50a Občianskeho zákonníka). Podpisom konajúcej právnickej osoby je výlučne podpis, resp. podpisy osôb, ktoré sú oprávnené konať za právnickú osobu (rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 31. 01. 2008 sp.zn. 5Cdo/42/2007).

10.1. Za situácie, že v čase uzavretia kúpnej zmluvy (10. 01. 2012) z výpisu z obchodného registra spoločnosti žalovaného vyplynulo, že konateľmi boli Z. a spôsob konania v mene spoločnosti bol určený tak, že konatelia konajú v mene spoločnosti spoločne, pričom predmetnú kúpnu zmluvu podpísal v mene spoločnosti iba jeden z konateľov, V. H., a to bez súhlasu a splnomocnenia ostatných konateľov, je nevyhnutné konštatovať, že predmetná zmluva bola uzavretá v rozpore so zákonom a preto nemôže byť platným právnym úkonom. Súd prvej inštancie preto dospel k správne mu záveru, keď sám konštatoval, že pre rozpor so zákonom predmetná kúpna zmluva nemôže byť platne uzavretá a z tohto dôvodu nemohol žalobca ani nadobudnúť vlastnícke právo k ním požadovaným hnutelným veciam. Odvolací súd sa s týmto záverom v plnom rozsahu stotožnil. Poznamenáva, že sám žalobca v podanom odvolaní uviedol, že si overil konateľa spoločnosti žalovaného z výpisu z obchodného registra, avšak konanie za spoločnosť už ďalej neskúmal. Vo výpise z obchodného registra spoločnosti žalovaného je jednoznačne uvedené, že konatelia konajú v mene spoločnosti spoločne. Preto bolo výslovne chybou žalobcu, že si konanie v mene spoločnosti žalovaného neskontroloval a zmluvu podpísal.

10.2. Je nesporné, že k nadobudnutiu vlastníckeho práva huteľnej veci nie je potrebné uzatvárať písomnú kúpnu zmluvu a vlastnícke právo k huteľným veciam sa nadobúda ich odovzdaním a prevzatím, správne súd prvej inštancie skúmal, či žalobca nemohol nadobudnúť vlastnícke právo aj týmto spôsobom. Dospel k záveru, že ani táto podmienka nadobudnutia vlastníckeho práva splnená nebola, nakoľko uvedené veci žalobcovi odovzdané neboli.

10.3. Žalobca v priebehu konania tvrdil, že veci, ku ktorým žiada určiť vlastnícke právo, zhodnotil a následne ich predal spoločnosti HO-RA, kft. H.. Na tomto svojom tvrdení zotrval aj v podanom odvolaní, keď uviedol, že predmetné veci zhodnotil. V priebehu konania na súde prvej inštancie, žalobca, okrem tohto tvrdenia, nepreukázal žiadnym dôkazom, že veci, ku ktorým žiada určiť vlastnícke právo, aj skutočne zhodnotil, do týchto investoval. L. preukázania akéhokoľvek dôkazu, je toto tvrdenie iba v subjektívnej rovine tvrdenia žalobcu a nie je možné ho vyhodnotiť ako jednoznačné a bez akýchkoľvek pochybností.

10.4. V civilnom sporovom konaní majú strany sporu povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu (ustanovenie § 150 CSP). Toto ustanovenie zakotvuje jednu zo základných procesných povinností strán sporu, a to povinnosť tvrdiť, ktoré tvrdenia sú prostriedkami procesného útoku. Stranu sporu zaťažuje nielen bremeno tvrdenia, ale aj jej schopnosť

uniesť toto bremeno spolu s dôkazným bremenom. To znamená, že nestačí v konaní iba niečo skutkovo tvrdiť, ale je ten, kto to tvrdí, povinný svoje tvrdenia aj preukázať.

10.5. Zo spisového materiálu súdu prvej inštancie vyplýva, že predmetné veci, vlastníckeho práva, ktorých určenia sa žalobca domáha, boli dňa 13. 06. 2012 o 17.00 hod. dobrovoľne vydané konateľom žalovaného Z. E. L. vyšetrovateľovi polície. Je preto nepravdepodobné, aby žalobca tieto veci zhodnotil a následne predal, keď veci boli v tento deň vydané konateľom spoločnosti žalovaného (Vitaminaqua Beverages s.r.o.) polícii SR, u ktorej sa tieto veci doteraz nachádzajú. Z uvedeného teda jednoznačne vyplýva, že predmetné veci neboli v dispozičnej sfére žalobcu, keďže k ich odňatiu došlo v priestoroch žalovaného a boli vydané žalovanou spoločnosťou (jej konateľom). Žalobca ich preto zhodnotiť jednoznačne nemohol. Bolo povinnosťou žalobcu, preukázať súdu opak tohto tvrdenia, čo však žalobca v priebehu celého konania na súde prvej inštancie neurobil. V tomto smere žalobca dôkazné bremeno svojho tvrdenia neunesol.

11. Odvolací súd preto z vyššie uvedených dôvodov nemal dôvody a splnené podmienky na zmenu napadnutého rozsudku, ani na jeho zrušenie tak, ako to požadoval žalobca, keďže sa s týmto rozhodnutím v plnom rozsahu stotožnil.

12. Odvolací súd je povinný podľa § 387 ods. 3 CSP v odôvodnení rozhodnutia sa vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

13. V podanom odvolaní žalobca tvrdí, že bol pri uzatváraní kúpnej zmluvy dobromyseľný, preveril si z obchodného registra žalovaného, či osoba konajúca za spoločnosť je konateľom. Sám však ďalej uviedol, že ďalej už neriešil spôsob konania konateľa menom spoločnosti. Napriek tomu, že vo výpise z obchodného registra je jednoznačne uvedené, že konatelia konajú spoločne, žalobca tejto skutočnosti pozornosť nevenoval. Nepozornosť žalobcu však nemôže byť na úkor druhej strany, ktorá neplatnosť kúpnej zmluvy namieta práve z tohto dôvodu. Vzhľadom na skutočnosť, že obchodný register je verejným registrom, do ktorého môže nahliadnuť kedykoľvek ktorákoľvek osoba a preveriť si základné skutočnosti týkajúce sa konania v mene spoločnosti, bol postup žalobcu minimálne nezodpovedným a unáhleným. Námietku žalobcu o jeho dobromyseľnosti pri uzatváraní kúpnej zmluvy odvolací súd vyhodnotil ako účelovú a neopodstatnenú.

13.1. Odvolateľ sa v podanom odvolaní ďalej nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že nedošlo ani k faktickému odovzdaniu veci, pričom dôvodil iba tým, že už v žalobe uviedol, že žaloba po zakúpení hnutelnej veci zhodnotil. Toto svoje tvrdenie však žiadnym spôsobom v priebehu konania nepreukázal a preto ide iba o jeho subjektívne, ničím nepodložené tvrdenie. Navyše k tomuto opätovne odvolací súd iba dodáva, že predmetné hnutelné veci, určenia vlastníckeho práva ku ktorým sa v tomto konaní domáha, boli odňaté vyšetrovateľom polície a vydané konateľom spoločnosti žalovaného dobrovoľne, z čoho jednoznačne vyplýva, že predmetné veci sa v dispozičnej sfére žalobcu nenachádzali a nemohol ich teda ani zhodnotiť.

13.2. Okrem toho odvolací súd poznamenáva, že žalobca síce uzavrel so spoločnosťou HO-RA kft. H. dve kúpne zmluvy (05. 06. 2012 a 11. 06. 2012), predmet ktorých sa nezhoduje s predmetom kúpnej zmluvy uzavretej medzi stranami sporu dňa 10. 01. 2012. Navyše spoločnosť HO-RA kft. odstúpila od časti tejto kúpnej zmluvy práve pre nedodanie celého predmetu kúpnej zmluvy (dodané zrejme neboli predmety, vlastníctva ktorých sa žalobca domáha, pretože tieto sú stále v dispozícii polície SR). Sám žalobca v podanom odvolaní tiež tvrdí, že k odovzdaniu spoločnosti HO-RA kft. Nedošlo pre zaistenie policajnými orgánmi. Z uvedeného dôvodu odvolací súd aj túto námietku žalobcu vyhodnotil ako účelovú.

14. Z týchto dôvodov odvolací súd vyhodnotil odvolanie žalobcu ako nedôvodné a neopodstatnené a preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

15. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovení § 396 a § 262 ods. 1 CSP, úspešnej žalovanej vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu. O výške trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 1 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov v senáte 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).